

Panun rakinoita

Merkkipäiviä.

Näinä päivinä on tullut kulu-neeksi kaksikymmentä vuotta Akateemisen Näytelmäseuran perustamisesta. Tämän yhdis-tyksen toimesta sai alkunsa Yli-oppilasteatteri, joka uhmaten mo-nenlaisia vaikeuksia — ei vähi-ten taloudellisia — lähti taipa-leelleen, jolla se, nyt se on jokai-sen myönnettävä, on saavutta-nut kauniita voittoja ja tehnyt eräänlaista pioneerityötä teat-teriharrastuksen syventämiseksi toisaalta opiskelevan nuorison keskuudessa, toisaalta pelastaen unhoitukselta montakin koti-maista näytelmää, joiden esittä-miseen laskelmoivammat hel-sinkiläiset teatterit eivät uskaltaneet.

Muistan istuneeni monta ker-taa innostuneena kauniissa yli-oppilastalon juhlasalissa naut-tien esityksistä, mutta tuntien sydämessäni kouristuksia hie-man samankaltaisia kuin niin kuin (onnistuneissakin) — ylei-usein Oulun teatteriesityksissä,

sön loistaessa poissaolollaan! Tunnustettava nim. on, että aka-teeminen nuorisoliigan vähän antoi kannatustaan omien tove-reittensa teatteriharrastuksille, mutta antoi sentään sen verran, että yritys eli ja sai suorittaa kunniakasta tehtävänsä. Tun-temistani tämän näyttämön joh-tajista mainitsen ainoastaan oululaisillekin sittemmin niin niin tutuksi käyneen maisteri Jouko P a a v o l a n, jonka ai-kana muuten toteutettiin suun-nitelma ulkoilmateatterin jär-jestämiseksi Seurasaaren ulko-museoon. Tämä rohkea yritys on saanut melkoisessa määrin helsinkiläisten kannatuksen, niin että näyttelemistä siellä on voitu jatkaa. Muistan kuinka hauskalta ja todenmukaiselta Minna Canthin "Roinilan talos-sa" vaikutti Antin talon sulje-tussa pihaneliössä, aidossa alkuperäisessä miljöössä. Ylioppi-lasteatterin yhteydessä suoritti tunnustusta ansaitsevan työn myös mainio lausujamme Iikka K a a k i n e n, joka sekä näytteli

että ohjasi menestyksellisesti. Muista pohjoispohjalaisen osa-kunnan miehistä muistuu mie-leen Mariti Viit a n e n milloin missäkin roolissa. Oululaisvie-railunsa niin lyhyeen lopettanut Irma Tyll i n e n ansaitsi kan-nuksensa hänkin ylioppilasteat-terin lavalla.

Parhainta menestystä tälle rohkeaatteiselle amatööriteat-terille!

*

Teatterista puheenollen on Suomen Näytelmäkirjallijaliitto viettänyt 25-vuotisjuhlansa. Tämä erikoisliitto oli teatteri-miehenä ikinuorekkaan Kaarlo H a l m e e n, vielä nyt 80-vuo-tiaanakin aktiivisen kirjailijan, ja "Pohjalaisten" kuulun tekijän, Artturi Järviluoma-vainajan aloitetta. Yrityksen perusta-misen aiheuttivat hyvin suurel-ta osalta aivan puhtaasti käytännölliset rahataloudelliset, sei-kat. Neljännesvuosisataisen toi-minnansa aikana liitto kuitenkin on joutunut suorittamaan itse teatteriinkin vaikuttanutta työ-tä mm. kotimaisten näytelmien menekin edistämiseksi.

*

Helsingissä on juhlittu sata-vuotiaista Taideyhdistystä mm. merkittävin juhlanäyttelyin.

Näin syrjään jäänyt voi vain kuvitella, mikä elämys olisi ollut esim. 1700—1800-luvun taidet-tamme esittävä näyttely Finn-bergeineen, Vacklineineen, bie-dermeiermestareineen, Höllber-geineen ja muine düsseldorfilai-sineen. Niin, tuon voi vain kai-hoten kuvitella . . .

Kuvitelman varaan jää alle-kirjoittaneen kohdalta myös Ma-riana Helsingissä avattava yhti-pohjalainen taidenäyttely, josta lehdessämme äskettäin ker-rottiin. Pohjoispohjalaiset hel-sinkiläiskodit ovat tähän näyt-telyyn, jonka tulot kertyvät La-pin häviteytyjen kirjastojen hy-väksi, keränneet edustavan va-liikoiman kuulujen maakunta-laistensa teoksia. Samassa yh-teydessä on vielä luovien taitei-lijamme myyntinäyttely, jossa on mukana sekä maalareita että kuvanveistäjiä.

Vahinko, että Ouluun suun-niteltu pohjalaisten taiteilijain vastaavanlainen näyttely jäi hoitamatta. Mielenkiintoista oli-si myös, jos täälläkin aikaan-saataisiin kotien turvin järjes-tettävä muistonäyttely kuin Helsingissä, onhan puhetta sii-täkin joskus ollut! Mutta se huoneustokysymys. . .

P a n u.